

Petr Hájek: DRUHÝ KROK DO BEZPEČÍ: INVAZE? NAOPAK. ZABRÁNĚNÍ JADERNÉ VÁLCE! Říznout do vředu, nebo riskovat sepsi? Proč Izrael mlčí? Zbabělý Zeman. Ve válečné psychóze nám půjdou po krku. Nevzdáme se. Díky, přátelé svobody!

- CZ24 News | 24. února 2022

Petr Hájek konstatuje, že Rusko nevede invazi, ale záchrannou operaci a varuje, že pod záminkou „krize“ se naši washingtonští a bruselští kolaboranti pokusí zahájit „tichou občanskou válku“ proti hnutí odporu

Druhý krok do bezpečí. Nic jiného není vojenská operace Ruska proti kyjevskému režimu nastolenému před osmi roky státním převratem a likvidací demokraticky zvoleného prezidenta a jeho vlády. Dlouhé roky to vypadalo, že Spojené státy (potažmo Západ) dosáhly svého. Krym jim sice na poslední chvíli proklouzl mezi prsty, ale jinak šlo o totální vítězství. Američané si tak postupně na ruských hranicích „stvořili Kubu“: místo, odkud lze snadno napadnout území protivníka drtivým jaderným úderem.

Karibská krize se tomu za našeho mládí říkalo. Když USA zjistily, že na Kubě již jsou první jaderné střely Sovětského svazu, dovoz dalších na moři zablokovaly a situaci eskalovaly na práh světové jaderné války. Výsledkem bylo, že Sověti své rakety na Kubě demontovali – a Američané zase odvezli své jaderné střely z Turecka. Tento scénář hrozil i nyní. S tím rozdílem, že umírající Západ spoléhal na to, že Rusko nenajde sílu a odhodlání k aktivní obraně. Že se prostě nechá postupně zcela obklíčit takzvaně armádami členských států NATO (čili USA) – a s raketovým hrotem zaraženým do svého „podbřišku“ mu nezbude než přijmout kapitulaci, ať už v jakékoli podobě.

To se ale nestalo, a nyní už ani stát nemůže. Pokud chceme tento druhý krok do bezpečí (po uznání Doněcká a Luhanské republiky) k něčemu přirovnat, pak k operaci na poslední chvíli. Byly jen dvě možnosti: Budťo říznout skalpelem do vředu a vyčistit hnisající ránu, nebo nechat infekci postupovat až k úplné sepsi organismu – jaderné válce se Spojenými státy. Pokud by se Rusko nechalo zcela zatlačit do kouta, nemohlo by nakonec následovat nic jiného. Jenže má v čele Putina – a ne nějakého opilce či zbabělce (jako některé jiné země).

Konec začátku

Teď jsou konečně karty jasně rozdány. Rusko zničí vojenskou infrastrukturu instalovanou Západem na ukrajinském území. Dost možná dojde postupně i k povstání v některých oblastech a městech – až si především ve východní polovině Ukrajiny místní uvědomí, „že už se to smí“, a že odtěd' již nejsou zcela bezbranní. Zvláště ruskojazyční Ukrajinci přestanou být občany druhé a třetí kategorie, kteří nesmějí ani používat svou mateřštinu a žít v neustálém strachu před tajnou policií a pučistickými banderovskými bojůvkami (prapor Azov atd.). Co je však na celé operaci nejpodstatnější: Rusové dali kategoricky najevo, že nedovolí jak opakování Karibské krize, tak irácký (syrský, libyjský, srbský

atd.) scénář ve svém okolí.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Je ostatně příznačné, že hysterie, která se teď na Západě naplno rozběhla (už ji nepůjde dál stupňovat, ani tohle propagandisté neumějí) se příkře liší od zmíněných válek a invazí v americké režii. Irák USA napadly naprosto bezdůvodně (respektive důvodně, protože Saddám se mýlil odstříhnout od dolaru – právě tak jako později v Lybii Kaddáfí – což je v podstatě smrt Ameriky) – a nejen leteckými údery, ale navezli tam desetitisíce vojáků. A nic. To bylo v pořádku. Ve skutečnosti hlavním objektem zájmů byla připravovaná válka proti Íránu (kupodivu velmi demokratickému), Irák měl být pouze nástupiště k útoku – jako nyní Ukrajina – jenže se to nepodařilo. Totéž platí o Libyi či válce proti Sýrii (kterou ostatně rovněž zachránilo rychlou a přesnou operací Rusko). A to bojovaly Spojené státy tisíce kilometrů od svého území. Co by se asi stalo, kdyby se Rusko zmocnilo „barevnou revolucí“ Mexika?

Vrátí se do reality?

Putinem rázně rozdané karty neznamenaají nic jiného než „plnohodnotné“ obnovení studené války – která už ovšem stejně probíhá. Státním převratem v Kyjevě fakticky začala, jen nebylo jasné, zda skončí jadernou apokalypsou. Nelze s jistotou říci, že jsme se jí nyní definitivně vzdálili, ale přinejmenším je odložena „na neurčito“. Bude nyní záležet hodně na tom, jak rychle bude postupovat sebevražda Západu (finanční, hospodářská, mravní), nebo zda ukrajinská operace přece jen přiměje alespoň některé z lídrů vrátit se do reality. Může se totiž stát, že nic, než pokus o totální zničení všeho a všech mu nakonec nezbude. To ale ještě není na pořadu dne.

Žhavená západní hysterie se nás však bezprostředně dotýká. Pokud budou dál stupňovat „sankční“ tlak na Rusko – například jeho odstřížením od SWIFTU (mezinárodní komunikační dolarový bankovní systém), Moskva skutečně může zastavit dodávky plynu a ropy do západní Evropy. Pak se ukáže, jaké zoufalství byly ramenaté řeči (například soudruha piráta Lipavského), že si bez něj Evropa poradí. Neporadí. A mnozí bruselští soudruzi si to již uvědomují – a připravují nás na to. Tchajwanec Vystrčil (předseda senátu) již včera pravil, že „sankce nás mohou bolet“. A farizejsky dodal, že prý demokracie něco stojí – i oběti.

Díky, přátelé svobody!

To je obzvláště tragikomické ve světle toho, co prožíváme: Otevřený nástup totality (Velký reset) zahájený covidovou operací, zničení relativně normálního volebního systému (korespondenční hlasování), stále ostřejší cenzura a faktický konec svobody slova a projevu. Není příliš paranoidní se obávat, že také Protiproud buď brzy vypnou, nebo proti nám zahájí ještě ostřejší ekonomický a kriminalizující útok.

Chci v této souvislosti poděkovat všem našim čtenářům a příznivcům (čtenost se v poslední době několikanásobně zvýšila) – zvláště těm, kteří nás finančně podporují (mnozí skutečně velkoryse). Je to absolutně zásadní pro naši další existenci. Díky vám, přátelé svobody! Zůstaneme spolu, dokud nás nezlikvidují (jak již Pehe a spol. vyhrožují) – a i potom se pokusíme najít jiné cesty, jak propagandou nezmasakrovanou část české společnosti dál pravdivě a svobodně informovat.

Co dál?

Všichni teď tvrdí, že to nikdo nemůže vědět. To je ovšem jen uhýbání. Není zase úplně nemožné předpokládat, jak se bude vyvíjet situace dál. Před dvěma dny jsme zde psali, že Rusko se nyní nemůže zastavit. Musí především dosáhnout opevnění Krymu z pevniny. To ovšem pouhým dosažením hranic Luhanské a Donbaské oblasti nepůjde. Oděsa, Charkov a další města „Novoruska“ také nemohou zůstat v rukou kyjevských pučistů. To by smyslu celé operace (jež je kupodivu opravdu mírová, pokud nechceme jadernou válku) nebylo dosaženo. Pokud máme zprávy, tak kyjevská armáda neklade žádný významnější odpor – kromě náckovských banderovských praporů, které ovšem spíše berou nohy na ramena.

Ale to je teprve „druhý krok do bezpečí“ (řeceno terminologií populární televizní hry). Musí přijít i třetí. Ten už nebude na explicitním „bojišti“ – ale na tom následném, mezinárodním. Čína jasně prohlásila, že ruskou operaci za invazi nepovažuje. Je ostatně skoro jisté, že o chystaných krocích Vladimír Putin mluvil s prezidentem Si v Pekingu 4. února. Obě země mají již připraven také „náhradní“ platební systém za SWIFT. Pokud by Rusko bylo nuceno zavřít ropné a plynové kohoutky Evropě, přeměruje je právě do Číny.

Je mimochodem více než zajímavé, jak reagoval náš „největší přítel na světě“ – Izrael. Zatím v žádném prohlášení Rusko ani slovem nezmínil, jen formálně a bez hysterie vyzývá „ke klidu na obou stranách“. Skoro by se chtělo říci, že (jako obvykle) „židé vědí své“ – a pouze otevírají hranice ukrajinským židům (je jich asi 200 000), kteří by chtěli nyní přesídlit blíže k Jeruzalému. Dalo by se říci – Bidenovi a celému Západu navzdory.

Nenechme se zblbnout

Pokud Západ přežene „sankce“ (s nimiž samozřejmě Rusko počítá), dopadne to na nás dramaticky tvrdě. To, co nyní nazýváme „energetickou chudobou“ dosáhne přímo šílených rozměrů. Ostatně to je jeden z cílů psychopatického a hysterického řevu propagandy, která jen vyměnila zmírající covidistické náboje za ruské: Potřebují, aby si lidé mysleli, že vše, co na ně nyní začne dopadat, má původ v ukrajinské krizi. Ve skutečnosti se jen pokusí touto „krizí“ zastínit hluboké příčiny, jež jsou v permanentní hospodářské a morální (uměle stvořené) krizi Západu „geneticky“ uloženy.

Uslyšíme (a uvidíme) teď mnoho obrátek o 360 stupňů. Je například přímo ostudné, jak se nyní zachoval prezident Zeman – ačkoli jeho různá vyjádření (poté, co jmenoval Fialovu vládu) k otočení na obrtlíku směřovala. Čili tak překvapivé to zase není. Zeman je jednak cynik, jednak typický „bojový socialista“ – nezapomínejme, že to byl on, kdo jako předseda vlády schválil americký útok na Srbsko. Teď už ale bojuje jen o sebe (a své byznysové okolí), takže vztahy s Ruskem jsou mu ukradené. Dočkáme se od něj ještě mnoha takových „zvratků“ (možná dá i americkému agentovi Koudelkovi – šéfovi BIS – konečně „generálskou zahrádku“).

Chladnou hlavu a odvalu

Mnozí se teď budou „přetáčet“ – protože jim půjde o živobytí a kariéry, podobně jako za „normalizace“. Což je jednak velmi krátkozraké (všeho do času), jednak si tím nepomohou. Ti, kteří

se nenechají zblbnout šílenstvím propagandy, budou nadále vědět, že pod záminkou Ukrajiny nám nyní dvojnásob vážně půjde o národní a státní „krk“. Není vůbec nemožné, že Brusel (Berlín) situace využije k dokončení výstavby 4. říše – a učiní z EU „federální“ stát. Není vůbec nemožné, že všichni, kteří se odváží proti „docvaknutí“ totality bojovat, budou kriminalizovat a zavírat do vězení. Není vůbec nemožné, že pak bude vskutku nezbytné „přejít do podzemí“ se vším všudy.

Ale to ještě není zcela aktuální. Pokud takové plány existují, pak také platí, že žádný plán nikdy nevyjde. Rusko nyní Západu vyrazilo zbraně z ruky – a zabránilo brzkému jadernému konfliktu. O to víc bude Západ rvát, neboť je vskutku – vlastní vinou – těžce raněné zvíře.

Chce to zachovat si chladnou hlavu a odvahu. A jistou obezřetnost. Pokud třeba máme nějaká podstatná sdělení, je lépe si je předávat přímo – mimo dosah elektronických přístrojů – a už vůbec ne mobilními telefony či mailem. My ve své práci budeme pokračovat. S vírou a nadějí v lepší příští. Ono to totiž může být i naopak: Že aktuální zabránění jaderné válce uvede Západ do ještě většího chaosu – včetně rozpadu EU.

Všechno je ještě příliš horké. Tahle kaše, kterou Západ navařil, vyžaduje chvíli na vychladnutí. Něco se stát ale v každém případě muselo, takhle už to prostě dál nešlo. A nejen na historickém ruském území nazývaném (od Lenina) Ukrajinou.

S jedním však souhlasit lze: Svět už bude po dnešku jiný.

Pokud bude.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)